

om, at Overløbsfoiden skulde betales med den fulde Værdi, idet Saadant ansaaes ligefrem retfærdigt, navnlig overfor den tiltrædende Fæsters Medarvinger. Men ligesom dette Forslag kun vedtoges af Lagthinget med 8 Stemmer mod 7, saaledes indkom der samtidig fra Mindretallet et Andragende til Ministeriet, hvori den nævnte Bestemmelses Optagelse i Loven paa det Bestemteste blev fraraadet, medens Mindretallet dog udtalte sig for, at Betalingen ansattes noget høiere end i Kommissions-Forslaget, nemlig henholdsvis til 1 Rd. 48 Sk. og 1 Rd. 16 Sk. Ved Indsendelsen af Lagthingets Betænkning bemærkede den daværende konstituerede Amtmand, at det vistnok maatte erkjendes, at den i det oprindelige Forslag fastsatte Betaling var for lav efter Nutidens Priser, idet en Livsfoid (Moderaar) nu i Handel og Vandel ikke sælges til lavere Priis end 2 à 3 Rd. Stykket, men at det dog paa den anden Side maatte vilde være at gaae for vidt at fordræ, at Overløbsfoiden skulde tilsvares med dens fulde Værdi. Ligesom dette nemlig vilde kunne blive trykkende for den unge Fæster, der overtager Gaarden, saaledes turde det heller ikke lades ude af Betragtning, at den Eiendomsret, der havees over Overløbsfoiden, kun er af en indskrænket Natur, idet den ikke kan afhandles fra Gaarden, men skal overdrages til Eftermanden, og det efter gammel Landskif endog for en bestemt Værdi. Imidlertid yttrede dog Amtet den Anskuelse, at den af det nævnte Mindretal foreslaaede Betaling af henholdsvis 1 Rd. 48 Sk. og 1 Rd. 16 Sk. var noget lavt ansat, og at det formeentlig vilde være mere passende, at Værdien blev bestemt til henholdsvis 2 Rd. og 1 Rd. 48 Sk. Stykket. Den nuværende Amtmand over Færøerne har ved Indsendelsen af det senest vedtagne Udkast erklæret sig imod den heri foreslaaede Bestemmelse, hvorefter Overløbsfoiden kun skulde

betales med henholdsvis 1 Rd. 48 Sk. og 1 Rd. Naar det saaledes fra Lagthingets Side er anført, deels at Overløbsfoiden ikke er uindskrænket Eiendom, deels at om end den ringere Betaling for den vilde være til Lab for de øvrige Arvinger, vilde den tiltrædende Fæster dog som oftest være ude af Stand til at tilsvare dens fulde Værdi og, naar stærkt Affald indtraf, kort efterat han havde faaet Fæstet, endog kunne blive aldeles ødelagt ved den ham paadragne Forsigtelse, — har han hertil bemærket, at den paaberaabte Indskrænkning i Eiendomsretten over Overløbsfaarene ikke er en saadan, at den influerer paa deres Værdi for den tiltrædende Fæster, der t. Ex. saasnart han har Fæstet, kan sælge dem eller i alt Fald nogle af dem, navnlig naar det maatte befindes, at Hagen ikke kan føde dem, og da faaer den fulde Værdi for dem; at, naar en Fæster har anvendt betydelige Summer paa ved Opfyjring at forbedre Hagen og derved sat den istand til at føde et større Antal Jaar, saa blive de andre Arvinger, som ikke faaer Fæstet ved hans Død, forurettede, naar den større Besætning, det er blevet muligt at holde ved Anvendelsen af Faderens udenfor Fæstet havende Formue, overdrages den ene Arving, der faaer Fæstet for en ringere Sum end dens virkelige Værdi, og at den ved Sædvane fra gammel Tid hjemlede Betaling for Overløbsfoid saavel som den, der i Reskript af 19de Aug. 1757 er fastsat for Kjendingsfoid og i Reskript af 17de April 1816 for Overløbsfoiden paa Præstegaardene, utvivlsomt er grundet paa Faarenes fulde Værdi paa de paagjældende Tidspunkter. Uanset de saaledes af Amtmanden reiste Indvendinger er det forekommet Ministeriet betænkeligt at tilfidesætte Lagthingets nu med en betydelig Majoritet (7 Stemmer mod 3) vedtagne Indstilling om Overløbsfoidens Betaling med henholdsvis 1 Rd. 48 Sk. og 1 Rd. Efter Alt, hvad der foreligger, synes det nemlig stem-